30. mája 2026

Meditačný obsah č. 346

Svetlo a temnota sú dve veľké entity stvorenia sveta, ktoré symbolicky predstavujú dobro a zlo, radosť a zúfalstvo, rozvoj a úpadok. Videné exotericky a psychologicky tvoria tieto póly dva protiklady duše a jej stavu bytia. Časy depresií sú akoby chmúrnejšie temné fázy, zatiaľ čo úspešné dni naplnené vzťahmi sú spojené so svetelným princípom.

Popri tomto čisto exoterickom, ľudovom hodnotení svetla a temnoty duchovná škola pestuje hlbšie vnímanie tých činností, ktoré vedú viac k svetlejšiemu rozšíreniu, a tých skutkov, ktoré vo všeobecnosti prispievajú viac k temnote. Pri tomto hodnotení konania nemusí nevyhnutne zohrávať veľkú dôležitosť duševný stav, v ktorom sa človek nachádza. Niekto môže byť napríklad subjektívne naladený smutne, no napriek tomu neobviňovať za to ostatných, ale s aktívnym nasadením vykonávať činnosti, ktoré prinášajú radosť, teda spôsobujú svetlé rozšírenie.

Duchovná práca však presahuje aj ponad tieto dva póly pesimizmu a optimizmu, pretože naozaj by mali vznikať skutky, ktoré podporujú práve to budovanie, ktoré obohacuje svetlo vo stvorení sveta a nie aktivizovanie temných síl stvorenia. Duchovná práca preto skutočne hovorí skôr o vnútorných pomeroch svetla v duši a menej o vonkajšej stránke, ktorá pozostáva z dňa a noci, radosti a smútku alebo optimizmu a pesimizmu. Toto rozlíšenie je veľmi dôležité pre meditáciu na nasledujúce verše Bhagavad Gíty:

Tieto časy (v ktorých človek opúšťa svet) **zodpovedajú protikladom ohňa a svetla, dymu a hmly, dňa a noci, svetlej a tmavej polovici lunárneho mesiaca, severného a južného obratníka** (pohybu Slnka medzi severným a južným obratníkom - pozn.prekl.) **.**

Počas prvého z týchto protikladných období tí, ktorí poznajú brahman, idú k brahman.

Ale počas druhého dospeje jogín do mesačného svetla, a preto sa vracia späť do ľudského zrodenia.

(Bhagavad Gíta kapitola 8, verše 24-25)

Z týchto dvoch veršov je zrejmé, že použitie pojmov deň a noc, južný a severný obratník sa nevzťahuje na vonkajšie kozmické javy, ale ide len o symbolické prirovnania. Ak človek zomrie napríklad v noci, vojde do noci a ak zomrie cez deň, dôjde do jasných sfér svetového stvorenia. Vonkajšie javy symbolicky znázorňujú dušu. Myslí sa tým však vždy forma aktivity, ktorú človek robí a ktorá rozhoduje o jeho budúcnosti ako v pozemskom, tak aj v posmrtnom živote.

Z tohto dôvodu by sa pozornosť v meditácii mala opäť upriamiť na skutočnosť, že človek je schopný podporovať svetlo svetového stvorenia, avšak v temnote to môže aj zanedbať.

Koncentrácia by mala byť nasmerovaná k vetám z Bhagavad Gíty, pokiaľ možno doslovne, a pritom zotrvávať v tichu vedomia toho, ako vnútro duše a jej skutky kráčajú po svetlej alebo temnej ceste.

Literatúra:

„Ak vaša spravodlivosť nebude znamenitejšia, než spravodlivosť zákonníkov a farizejov, nevojdete do kráľovstva nebeského." (Mat 5,20 Biblia z Elberfelderu)

Rovnako môžeme povedať: Ak vaša aktivita nebude znamenitejšia a lepšia, než aktivita tých, ktorí si nárokujú a spravujú pravdu a ukladajú svetlo do temnej pivnice, nemôžete sa dostať do neba. Nebo je v tomto zmysle svetlom.

meditácia č.345 < späť zoznam meditačných obsahov < späť meditačné obsahy v r. 2026 < späť vpred >

meditácia č.347